

ת"פ 42814/10/14 - דוד לוי - בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 42814-10-14 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מבקש	דוד לוי - בעצמו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) וע"י עו"ד עוזיאל

החלטה

1. המבקש הוא הנאשם בתיק הפלילי שבכותרת [וייקרא להלן "הנאשם"], כאשר ביום ראשון הקרוב (30.4.17) קבוע עניינו לשמיעת פרשת הגנה.
2. הנאשם הגיש בקשה בכתב לפיה מבקש הוא לזכותו מאישומים 1 - 3 ו - 5 בטענת "אין להשיב לאשמה" לפי סעיף 158 לחסד"פ. כן עותר הוא לבטל את האישום שנותר - הוא אישום 4 - עקב הצורך באישור מחודש של היועץ המשפטי לממשלה.
3. עיינתי בבקשת הנאשם, בתגובה הכתובה של ב"כ המאשימה - וכן בתגובה לתגובה שהוגשה על-ידי הנאשם, חרף העובדה שזו הוגשה בטרם ניתנה הרשות לכך. היות וב"כ הצדדים העלו טענותיהם בכתב, החלטה זו תינתן על בסיס הכתובים.
4. טוען הנאשם, כי בקשתו מועלית עתה, לאחר תום פרשת התביעה, והיא נסמכת על מספר נימוקים: 1. חובה היה על המאשימה להעמיד את הנאשם לדין על-פי הוראת חיקוק ספציפית שעניינה גניבה בידי עובד ציבור לפי סעיף 390 לחוק העונשין; 2. כעובד ציבור, קמה לו חסינות מהותית של נושא משרה ציבורית במסגרת סייג לאחריות פלילית המהווה פטור; 3. כתב-האישום החדש שנותר על כנו מחייב את אישור היועץ המשפטי לממשלה לפי ע"פ 7211/13 פלוני נגד מדינת ישראל [13.12.15].
5. בתגובה לתגובה, מוסיף הנאשם וטוען, כי גם אם בית-המשפט לא יקבל את טענותיו, מוסמך הוא לבטל את כתב-האישום מטעמי "הגנה מן הצדק" בהתאם לסעיף 149(10) לחסד"פ.
6. דין הבקשה להידחות, כאשר אין המדובר בטענות שמקומן בשלב של "אין להשיב לאשמה", ובחלקן גם

להידחות לגופו של עניין.

7. באשר לטענה הראשונה - הרי שראשית ייאמר, כי אין המדובר בטענה שמקומה בשלב זה ההליך ובהקשר של "אין להשיב לאשמה". בנוסף, לגופו של עניין, דין הטענה להידחות. כפי שנכתב על-ידי ב"כ המאשימה, לא מוטלת על התביעה החובה להעמיד את הנאשם לפי סעיף 390 לחוק העונשין, כאשר אין המדובר ב"דין מיוחד". כמו-כן אין כל מניעה שהתביעה תבחר להעמיד נאשם לדין בעבירה פחותה החסרה יסוד אשר ייתכן ומתקיים בו. לאור האמור בבקשת הנאשם, צודק ב"כ הפרקליטות בטענתו כי נותר רק לתמוה מדוע הנאשם התנגד לבקשת התביעה לתקן את כתב-האישום כך שיואשם הוא בביצוע עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין, כאשר כיום מודה הוא בכך שהיה עובד ציבור ואף מעלה טענות בעניין זה.

8. הטענה השניה, שעניינה חסינות מהותית, גם היא אינה רלבנטית לשלב זה של המשפט. מעבר לכך ייאמר, כי הנאשם אכן לא הצביע על המקור הנורמטיבי של אותה חסינות מהותית. בכל מקרה, כל טענותיו של הנאשם לעניין זה ראוי שיעלו, אם בכלל, בשלב הסיכומים.

9. בהינתן העובדה שטענות אלו של הנאשם נדחו, מתייתר הצורך בדיון בשאלת הצורך באישור מחודש של היועץ המשפטי לממשלה. ייאמר עוד, כי ממילא טענה זו כבר נדונה ונדחתה לגופו של עניין בהחלטה מיום 17.1.17.

10. לאור כל האמור לעיל, טענות הנאשם נדחות בזאת. פרשת ההגנה תתקיים כמתוכנן ביום 30.4.17.

11. המזכירות תמציא החלטה זו לאלתר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ז, 27 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.